

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/124/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011225
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120011225.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného M. C., nar. XX. Y. XXXX v M., trvalé bydlisko A. XXX, Z. L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo 17. júla 2020, č. k. 3PP/86/2020-19, na neverejnom zasadnutí konanom 13. októbra 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. C. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo 17. júla 2020, č. k. 3PP/86/2020-19, podľa § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného M. C. (ďalej len odsúdený) o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky z 10. júna 2013, sp. zn. 1T/47/2011.

Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, no nespĺnil hneď prvú materiálnu podmienku v plnom rozsahu. Tento záver okresný súd oprel o hodnotenie odsúdeného, z ktorého vyplynulo, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmienené prepustenie, pričom sa opieral najmä o výsledky resocializačnej prognózy, ktorá bola vyhodnotená ako menej priaznivá s ohľadom na viaceré kritické faktory na strane odsúdeného, konkrétne trestnú minulosť, experimentovanie s drogami ako i dlhodobú nezamestnanosť odsúdeného. Hodnotenie konštatovalo, že vzhľadom na osobnosť odsúdeného nie je možné zaručiť, že po prípadnom prepustení bude viesť riadny život, aj keď správanie odsúdeného vo výkone trestu nevykazovalo žiadne vážnejšie nedostatky, resp. napriek tomu, že odsúdený bol opakovane odmeňovaný za plnenie svojich povinností, bol pracovne zaradený a plnil ciele programu zaobchádzania.

Okresný súd ďalej dôvodil tým, že podľa jeho názoru u odsúdeného nebola splnená ani druhá materiálna podmienka, teda nie je daný predpoklad, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd oprel nielen o obsah hodnotenia, ale aj o odpis registra trestov, z ktorého vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný najmä pre majetkovú a násilnú trestnú činnosť závažnejšieho charakteru. Osobitne vyhodnotil aj tú skutočnosť, že odsúdený bol už v minulosti podmienené prepustený (OS Trnava sp. zn. 7PP/185/06), a napriek využitiu tohto mimoriadneho inštitútu sa ďalej opakovane dopúšťal trestnej činnosti.

Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť, ktorú ku dňu konania neverejného zasadnutia bližšie neodôvodnil.

Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie 8. septembra 2020.

Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku preskúmal správnosť

výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Pokiaľ ide o splnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie, okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu.

Presnejšie povedané, odsúdený vykonal pomernú časť z postupne uložených trestov, lebo od 2. apríla 2014 si nepretržite až doposiaľ odpykáva postupne dva tresty odňatia slobody, konkrétne od 2. apríla 2014 do 21. januára 2020 vykonával trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na ktorý bol odsúdený podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Malacky z 2. apríla 2014, sp. zn. 1T/12/2014 a od 21. januára 2020 až do 21. mája 2023 vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, na ktorý bol odsúdený podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Malacky z 10. júna 2013, sp. zn. 1T/47/2011. V oboch prípadoch bol odsúdený za zločin, preto bolo potrebné, aby vykonal pomernú časť dvoch tretín z každého z týchto trestov, čo splnil 21. septembra 2019.

Pokiaľ ide o splnenie prvej z dvoch materiálnych podmienok predpokladaných v ust. § 66 odsek 1 Trestného zákona, okresný súd pochybil, keď skonštatoval, že odsúdený túto podmienku spĺňa len čiastočne.

Podľa názoru krajského súdu odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. Je to zjavné z jeho hodnotenia vypracovaného ÚVTOS, kde sa konštatuje, že správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, bol pracovne zaradený, bol deväťkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, pričom plnil ciele stanovené programom zaobchádzania. Túto materiálnu podmienku preto krajský súd považoval za splnenú.

Avšak na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody musí v zmysle ust. § 66 odsek 1 Trestného zákona spĺňať aj druhú materiálnu podmienku a síce, že je od neho možné očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pokiaľ ale ide o druhú materiálnu podmienku, tu sa krajský súd plne stotožnil s názorom okresného súdu, že od odsúdeného nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V tomto smere poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v tejto časti stotožňuje bez potreby tieto dôvody opakovať.

Krajský súd dodáva, že zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, na ktoré súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti aj na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Pritom posúdenie otázky novej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.